

νῆς ἡ φιλία τῶν δύο συζύγων. Ὁ μέγας ἐκεῖνος βασιλεὺς εἶχε προσόντα μεγάλου ἀνδρός· ἀλλὰ καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη δὲν εἶχε προσόντα βασιλείας;

Καθ' ἣν στιγμήν ἀπεχωρίζοντο, ἐνῶ ἡ μαρκησία εἶχεν εἰσέλθει ἤδη εἰς τὸ φορεῖόν της, ἐφάνησαν κομιζόμενοι οἱ πρῶτοι νεκροὶ καὶ τραυματίαι, τοὺς ὁποίους ὁ Βωμπᾶν ἀπέστελλεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Ἡ μαρκησία ὠχράσεν, οἱ ὀφθαλμοὶ της ἐπλήσθησαν δακρύων, προσκαλέσασα δὲ ἡρέμα τὸν βασιλέα, ὅστις ἔπεμπε πρὸς τοὺς ἀτυχεῖς ἐκεῖνους μίαν δρᾶκα χρυσῶν νομισμάτων:

— Εἰς ποῖον σῶμα ἀνήκουσι τὰ ἀτυχῆ αὐτὰ θύματα; ἠρώτησεν.

— Εἶνε ἐπίλεκτοι καὶ σκαπανεῖς, ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς.

— Μόνον τὸ πεζικόν, νομίζω, ἔλαθε μέρος εἰς τὴν συμπλοκήν, Μεγαλειότατε.

— Ναί, κυρία· διατί ἐρωτᾶτε;

— Τίποτε, Μεγαλειότατε. Καὶ εἰς ποῖαν λοιπὸν περίστασιν θὰ χρησιμευθῇ τὸ ἱππικόν;

— Ὡ, εἰς πᾶσαν περίστασιν. Ἐπειδὴ εἶνε σπάνιον εἰς μίαν πολιορκίαν νὰ συμβῇ μάχη ἐκ παρατάξεως, εἰμὴ μόνον ὅταν ἀποκρούωνται αἱ ἐξοδοὶ καὶ αἱ προσερχόμεναι εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἐπικουραὶ, διὰ τοῦτο οἱ ἱππεῖς ἀφιππεύουν καὶ μάχονται ὡς πεζοί. Ἐνδιαφέρεσθε διὰ κανένα ἀνήκοντα εἰς τὸ ἱππικόν;

— Λησμονεῖτε ὅτι ὁ κύριος δούξ τῆς Μαίνης διοικεῖ τὸ ἱππικόν; ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ ἡ μαρκησία.

— Ἐσυχάσατε, κυρία, εἶπεν ὁ βασιλεὺς μετὰ μειδιήματος· θὰ προφυλάξωμεν τὸν μαθητὴν σας· αὐτὸ εἶνε τὸ συμφέρον μας.

Ἡ μαρκησία ἐστένανε καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ φορεῖον, ὁ δὲ βασιλεὺς ἔνευσεν εἰς τοὺς βασιλάζοντας αὐτὸ νὰ ἐκκινήσωσιν. Οὗτοι ὁμῶς ἐδέησαν νὰ περιμείνωσιν ἕως ὅτου διέλθῃ σῶμα ἱππέων, ἐρρυθρὰν φερόντων στολήν, ὅτινες ἐπανάρχοντο ἀκούσαντες τὸν κρότον τοῦ τηλεβόλου.

— Βεβαίως δὲν θὰ μ' ἐρωτήσετε, κυρία, εἰς ποῖον σῶμα ἀνήκουν αὐτοί, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, διότι τοὺς γνωρίζετε.

— Εἶνε τὸ ἐλαφρὸν ἱππικόν, νομίζω, ἀπήντησεν ἡ μαρκησία ἐλαφρῶς ἐρρυθριῶσα.

— Ἐπκνέρονται ἀπὸ τὴν χορτοκοπίαν, διότι ἤκουσαν νὰ βροντᾷ τὸ τηλεβόλον... Ἀτυχεῖς νέοι! προσέθηκεν ὁ βασιλεὺς, τρέχετε, ὅπου ἀκούετε τὸν κρότον τοῦ· ἀλλ' ἄργα ἡ γρήγορα θὰ σᾶς εὖρῃ ἡ βολή του!

Ἡ μαρκησία ἔκρυψε τὸ πρόσωπον ὑπὸ τὸν πέπλον. Εἶχεν ἀναγνωρίσει τὸν Γεράρδον μεταξὺ τῶν εὐπατριδῶν ἐκείνων, εἰς οὓς ὁ βασιλεὺς προέλεγε τόσον οἰκτρὰν τύχην, τὸν Γεράρδον δι' ὃν ἀνησυχεῖ καθ' ἣν στιγμήν ὁ βασιλεὺς ἐλάλει.

Ἦτο τόσον ὠραῖος, τόσον εὐθυτενής! ἐχαίρει μετὰ τόσης χάριτος πρὸς αὐτὸν καὶ εὐγενοῦς! τόσον ταχέως ἐβαινεν ἐπὶ τοῦ μέλανος θυμοειδοῦς ἵππου του! Ἡ μαρκησία ἐστένανε καὶ τὸ φορεῖόν της ἀνεχώρησεν ἐν τῷ ἄμα εἰς Ἀγίον Γισλανόν.

Ἦτος οἱ ἀναγνώσται ἐμάντευσαν διατί

ἡ μαρκησία ἐξέλεξεν ὡς διαμονήν της τὸ μοναστήριον ἐκεῖνο. Ἀφ' οὗτο ὁ Ἰασπίνος εἶχεν ὁμιλήσει πρὸς αὐτὴν ἐν Βαλενσιέννῃ, ἡ κυρία Μαιντενὼν ἐξεπλήττετο διὰ τὴν παράδοξον ψυχικὴν της κατάστασιν. Τὸ κατ' ἐξοχὴν διαιγὺς καὶ ἀντιληπτικὸν πνεῦμα της πάντοτε ἐβλεπε καὶ ἐννόει τὰ πράγματα καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἑκτασιν. Εἰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις ἐκείνη τὴν εὐθυκρισίαν καὶ τὴν ὀξυδερκειαν τῶν μεγάλουδων στρατηγῶν· οὐδὲν διέφενεν αὐτήν. Εὐθὺς μετὰ τὰς πρῶτας λέξεις τοῦ Ἰασπίνου συνησθάνθη τὴν σφοδρὰν σύγκρουσιν ἣν ἐπέφερεν εἰς τὴν φιλοδοξίαν της ἡ ἀπειλητικὴ ἐκείνη ἀνάστασις τοῦ παρελθόντος, ὅπερ εὐλόγως ἐθεώρει ὡς διὰ παντὸς θεσπόμενον. Μὲ ὅλην τὴν ἠπιότητα καὶ τὴν ἐπιφύλαξιν αὐτοῦ ὁ ἀββᾶς ἐφαίνετο εἰς αὐτὴν ἐχθρὸς φοβερὸς, τύραννος. Ὁ δὲ Γεράρδος μὲ ὅλην αὐτοῦ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὴν ἀφιλοκέρδειαν τὴν ἐπτόει ὡς σκόπελος, καθ' οὗ ἐμελλε νὰ συντριβῇ ἡ θαυμαστὴ αὐτῆς τύχη. Ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως ὅλων αὐτῶν τῶν ἀποκαλύψεων, ἡ μαρκησία δὲν ἐκοιμᾶτο ἡσυχῶς· ἤσθάνετο ὅτι ὁ Λουδοῦ τὴν ὑπώπτευεν, ὅτι ὁ Ἰασπίνος ἐκυριάρχει ἐπ' αὐτῆς, ὅτι ὁ Γεράρδος τὴν ἐστενοχωρεῖ. Καὶ ἐν τούτοις μὲ ὅλην αὐτῆς τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ὀξυδερκειαν, αἰσθημὰ τι ἄγνωστον, ἀκατάληπτον, εἶχεν εἰσδύσει εἰς τὴν ψυχὴν της καὶ ἐτάραττε τὸ πνεῦμά της. Ἦτο εἰδὸς τι πεποιθήσεως ἰσχυροτέρως τοῦ κινδύνου, ἀδιαφορίας πρὸς τὸν κόσμον ἰσχυροτέρως τῆς φιλοδοξίας· ἦτο ἡ ἄρρητος χαρὰ ὅτι ἠδύνατο νὰ τρέφῃ ἐν τοῖς ἐγκάτοις αὐτῆς στοργήν, ἣν οὐδεὶς ἐγίνωσκε, στοργὴν ἣτις δὲν ἦτο οὐδὲ προσία πρὸς τινα, οὐδὲ ἁμάρτημα ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶνε τὰ πλεῖστα κρύφια αἰσθημὰ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ· ἦτο ἡ ἐξέγερσις ψυχῆς, ἣτις ἐθεώρει ἑαυτὴν νεκράν, διότι εἶχεν ἀπονεκρώσει πᾶν περὶ αὐτὴν ἐγκόσμιον. Λίαν ἡλικιωμένη ὥστε νὰ μὴ αἰσθάνηται ἔρωτα, λίαν εὐγενὴς ὥστε νὰ μὴ εἶνε φιλόγυρος, λίαν ὑπέροχος τὴν ψυχὴν ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀλαζονείαν, ἐξήσκει μετ' ὑπερβολῆς τὴν πρὸς τὰ θεῖα εὐσέβειαν καὶ ὅπως ἐπιτύχῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἄφρονι διὰ τὴν φιλοδοξίαν της, τὸ μόνον ἁμάρτημα, ὅπερ διέπραττε καὶ διὰ νὰ παρηγορηθῇ διὰ τὴν ἀποτυχίαν ἣν ἦτο πιθανὸν νὰ δοκιμάσῃ ἡ φιλοδοξία. Καὶ ὁμῶς ἡ ἀπεξηραμένη ἐκείνη φύσις, ἡσθάνετο ἤδη μυστηριωδῶς ἀναθάλλουσαν τὴν καρδίαν της.

Ἐπεται συνέχεια.

FORTUNÉ BOISGOBEY

ΤΟ KOMMENO XEPI

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

— Ἀπατάσθε. Ὁ κύριος Δορζέρ ὡς πρὸς τὸ κερφάλαιον τοῦτο ἔχει ιδέας ἀστηράς.

— Αἱ ὁποῖαι θὰ ὑποχωρήσουν ἐνώπιον

τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ πρὸς ὑμᾶς ἀδίκημά του, Πιστεύω δὲ ὅτι ἂν ἀπόψε ἔλεγα εἰς τὸν κύριον Δορζέρ: Εὐρηκα τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐκλεψε τὸ κιβωτίδιόν μου καὶ μοῦ τὸ ἐπέστρεψεν, αὐτὸς δὲ δὲν εἶνε ὁ πρῶτος γραμματεὺς σας...

— Θὰ τὸ ἐκάμνατε αὐτό;

— Διατί ὅχι; Ἀφ' ἧτέ με νὰ τελειώσω.

Ἐάν, ἐπρόσθετα: Ἐνεκα λόγων προσωπικῶν μου ὅμως δὲν πρέπει νὰ τὸν καταγγείλω. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ὑπωπτεύθημεν ἀδίκως ἕνα εὐγενῆ, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἱκανοποιήσωμεν, ἐγὼ εἶμαι διατεθειμένος νὰ τῷ προσφέρω θέσιν πολὺ μεγαλειτέρην ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἔχασε. Ἐάν ὁμίλουν οὕτως εἰς τὸν πατέρα τῆς Ἀλίκης, τί νομίζετε ὅτι ἤθελε μὲ ἀποκριθῇ;

— Ἀγνοῶ, ἀλλὰ εἰξέυρω ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιμένω ἀπὸ σας δικαιοσύνην, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο ἐναντίον εἰς τοὺς μέγιστον τοῦδε πρὸς ἐμὲ τρόπους σας.

— Καὶ ὅμως εἶμαι ἔτοιμος νὰ πράξω καὶ ὁμιλήσω οὕτως. Θὰ πληρώσω μάστιγα εἰς τὸν κύριον Δορζέρ τὰς πενήντα χιλιάδας φράγκα, τὰς ὁποίας τοῦ ἔκλεψαν. Καὶ θὰ τὰς δεχθῇ, ἐπειδὴ θὰ τὸν πείσω, ὅτι ὁ κλέπτης μοῦ τὰ ἐπέστρεψεν ὅλα.

Μάλιστα, κύριε, ὅλ' αὐτὰ θὰ τὰ κάμω ὑπὸ τινος ὅρους.

— Αὐτὸ καὶ γὰρ περίμενα. Καὶ τί ζητεῖτε;

— Ζητῶ νὰ μοῦ πῆτε ποῦ εἶνε τὸ κιβωτίδιον ποῦ μοῦ ἐπῆραν, ἂν ὅχι σεῖς, τοῦλάχιστον ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους γνωρίζετε.

— Ἀκόμη ἡ αἰσχυρὰ αὐτὴ κατηγορία.

— Σημειώσατε, κύριε, ὅτι δὲν ἀπαίτῳ νὰ μοῦ δώσετε αὐτὸ τὸ κιβωτίδιον. Ἀμφιβάλλω ἂν εἶνε εἰς τὴν κατοχήν σας. Οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐνδιέφεροντο τὸ ἔχουν εἰς ἀσφαλὲς μέρος καὶ εἶνε πολὺ πιθανὸν ὅτι κατέστρεψαν τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα περιεῖχε. Θέλω ὅμως νὰ γνωρίσω αὐτοὺς τοὺς ἄνθρώπους.

Εἰπέτε μου ποῖοι εἶνε, καὶ ἄμα βεβαιώθω ὅτι αἱ πληροφορίες σας εἶνε ἀκριβεῖς, θὰ ὑπάγω νὰ εὕρω τὸν κύριον Δορζέρ καὶ σᾶς ὑπόσχομαι, λόγῳ τιμῆς, νὰ τοῦ ἐπαναλάβω ὅτι εἶπα καὶ εἰς σας.

— Διὰ νὰ σας εἰπῶ ποῖοι εἶνε, ἔπρεπε νὰ ἦμαι συνενοχός των.

— Συνενοχος, εἶνε λέξις βρειά. Θέλετε νὰ σας ἐξηγήσω εἰλικρινῶς τὸν τρόπον, καθ' ὃν περιεπλέχθητε εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν;

Εἶνε γυναῖκα, ἡ ὁποία τὰ ἔκαμεν ὅλ' αὐτά.

— Γυναῖκα!

— Βεβαιώτατα, καθὼς πάντοτε. Σεῖς οἱ Γάλλοι ἔχετε μίαν παροιμίαν:

Ζήτησε τὴν γυναῖκα. Τὴν ζητῶ καὶ σεῖς ἔξυρετε ποῦ εἶνε.

Εἰς τὸ σημεῖον ποῦ ἐφθάσαμε δὲν βλέπω διατί νὰ σας κρύψω ὅτι τὰ ἔγγραφα αὐτὰ ἀφορῶσιν τὸ Κράτος. Ἀνῆκα εἰς τὴν ρωσικὴν διπλωματίαν, τὸ ἔξυρετε, καὶ δὲν δυσκολεύομαι νὰ σας πῶ, ὅτι εἶμαι ἐπιφορτισμένος νὰ ἐπαγρυπνῶ τὰ διαβή-

ματὰ ἐχθρῶν τινῶν τῆς κυβερνήσεώς μου.

Οἱ ἐχθροὶ οὗτοι ἀνῆλθουσιν εἰς τινα ἐταιρίαν, μεταχειριζομένην πᾶν μέσον διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν τῆς, ὁ ὁποῖος εἶνε ἡ ἐξίσωσις τῶν κοινωνικῶν θεσμῶν. Οὐτε πρὸ τῆς κλοπῆς, οὐτε πρὸ τοῦ φόνου ὀπισθοχωροῦσι καὶ οὐτε θὰ ἐκπλαγῶ πολὺ ἂν ἀποπειραθοῦν νὰ μὲ δολοφονήσουν, ἐπειδὴ τοὺς ἐνοχλῶ πολὺ εἰς τὸ Παρίσι, ὅπου εἶνε πάρα πολλοί.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ὅλα τὰ φοβοῦμαι ἀπ' αὐτοὺς, προφυλάσσομαι πολὺ, καθὼς εἶδατε, ἀφ' ὅτου εἰσθε ξένος μου.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον κατέθηκα εἰς τὸν Τραπεζίτην μου τὰ ἔγγραφα ἐκεῖνα, πολὺ μεγάλης σπουδαιότητος, καὶ τὰ ὅποια τοὺς ἐνδιαφέρουν. Ἦλπιζα ὅτι δὲν θὰ τρέξουν νὰ τὰ ζητήσουν ἐκεῖ. Εἶνε ὅμως πολὺ καλὰ πληροφορημένοι καὶ ἡ προφύλαξις, τὴν ὁποίαν ἔλαβον, ἐστράφη κατ' ἐμοῦ. Πρέπει λοιπὸν διὰ παντὸς τρόπου νὰ μᾶθω ποῖοι εἶνε αὐτοὶ οἱ κύριοι.

Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε καὶ γυναῖκες ἐκ τῶν καλλιτέρων τάξεων, πλούσιαι καὶ ὠραῖαι. Ἡ ἐταιρία αὕτη ἀριθμεῖ πολλὰς καὶ ἐκ τῆς κατωτέρας τάξεως καὶ ἐκ τῆς ἀριστοκρατίας. Εὐρίσκονται δὲ καὶ εἰς τὸ Παρίσι καθὼς καὶ ἄλλοι.

Θὰ σὰς εἰπῶ λοιπὸν τί συνέβη. Ὑπῆρξετε ἐραστῆς μίαις ἐξ αὐτῶν τῶν σειρήνων. Ὡ, δὲν εἰσθε πλέον. Γνωρίζω ὅτι ἀγαπᾶτε εἰλικρινῶς τὴν δεσποινίδα Δορζέρ. Ἡ ἀρχαία ἐρωμένη ἔχει πάντοτε μίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀνδρός, ὁ ὁποῖος τὴν ἡγάπα. Αὕτη λοιπὸν σὰς ὠμίλησε μὲ ὠραίας φράσεις περὶ τυραννίας καὶ ἐλευθερίας, καὶ τέλος σὰς παρεκάλεσε νὰ τὴν βοηθήσετε νὰ σώσῃ δυστυχεῖς ὑπάρξεις, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἦσαν γεγραμμένα ἐπὶ ἐγγράφων φυλασσομένων εἰς τὸ κιβωτίδιόν μου.

Καὶ διὰ νὰ σὰς καταπείσῃ, ἠπειλήσεν ὅτι θὰ γράψῃ εἰς τὴν δεσποινίδα Δορζέρ ὅτι εἶνε ἀντίζηλός τῆς.

Δὲν ἐδυνήθητε ν' ἀντισταθῆτε. Ὡ, δὲν σὰς κατηγορῶ. Καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἤθελον υποκύβει, ἔπειτα δὲν ὑπεθέσατε ὅτι εἶνε ἔγκλημα νὰ πῆτε τὸ μυστικὸν τοῦ χρηματοκιβωτίου.

Ἐπειδὴ παραδέχομαι ὅτι δὲν ἐνεργήσατε μόνος. Τὰ τραπέζικα γραμματῖα τὰ ἐπῆρε τὸ ἴδιον πρόσωπον καὶ εἶνε εὐκολὸν νὰ μαντεύσωμεν διατί. Ἦξευρεν ὅτι θ' ἀναχωρήσετε τὸ ἴδιον ἐσπέρας, ἤλπιζεν ὅτι δὲν ἤθελατε ἐπιστρέφει, καὶ ἤθελε νὰ σὰς κατηγορήσουν διὰ νὰ στραφῶσιν ἄλλοι αἱ ὑπόνοιαι, καὶ ὑποτεθῇ ὅτι δὲν ἀνείχθη ἡ πολιτικὴ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ἐκαμεν ὅμως καὶ ἔτι περισσότερον. Μαθούσα ὅτι εἰσθε ἀκόμη εἰς Παρισίους, σὰς ἔστειλε τὰς πενήντα χιλιάδας φράγκκ, ὡς δῆθεν προερχομένης παρ' ἐνὸς ἀνωνύμου φίλου. Δὲν ἤθελε νὰ τὰς φυλάξῃ καὶ οὕτω σὰς ἐνοχοποιήσῃ περισσότερον.

Βλέπετε, λοιπὸν, κύριε, ὅτι δὲν εἰσθε ἐνοχος. Ἀσθενὴς χαρακτὴρ μόνον ὑπῆρξατε, αὕτη εἶνε ἡ πεποίθησίς μου. Ἐὰν ἤμουν πεπεισμένος ὅτι ἐκλέψατε, δὲν

ἤθελα σὰς μεταχειρισθῇ ὅπως τώρα.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐννοήσετε ὅτι τὸ καλλίτερον ποῦ ἔχετε νὰ κάμετε, εἶνε νὰ τὰ ὁμολογήσετε ὅλα.

Εἰπέτε μου τὸ ὄνομα αὐτῆς τῆς γυναικός, καὶ εἰς τρεῖς μῆνας θὰ ἦσθε ὁ εὐτυχὴς σύζυγος τῆς δεσποινίδος Δορζέρ.

Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ Ροβέρτος δὲ Καρνοέλ προσηλὼν τὸ βλέμμα του ἐπὶ τοῦ συνταγματάρχου, ἔχετε μεγάλην φαντασίαν, ἀλλὰ τὸ μυθιστόρημα, τὸ ὁποῖον κατεσκεύασατε, δὲν θὰ προξενήσῃ οἶαν νομίζετε ἐντύπωσιν. Δὲν γνωρίζω τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐπῆρε τὸ κιβωτίδιόν σας, ἐὰν ἦνε γυνή, καὶ οὐδὲν ἔχω πλέον νὰ σὰς εἰπῶ.

Τότε λοιπὸν, ἐψιθύρουν ὁ συνταγματάρχης, ὡσεὶ καθ' ἐαυτὸν ὁμιλῶν, ἡ δεσποινὶς Ἀλίκη Δορζέρ, θὰ ὑπανδρευθῇ τὸν κύριον Ἰούλιον Βινιόρ.

Βινιόρ! ἐπανελάθεν ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ, κάτωχρος γενόμενος. Τί θέλετε νὰ πῆτε;

Ὁ συνταγματάρχης εἶχε φυλάξει τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο εἰς τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του καὶ εὐχαρίστως ἔβλεπεν ὅτι συνέκρινε τὸν ἀντίπαλόν του.

Θέλω νὰ πῶ, ἀπεκρίθη, ὅτι ὁ κύριος Βινιόρ εἶνε πολὺ ἐρωτευμένος μὲ τὴν δεσποινίδα Δορζέρ, καθὼς φαίνεται, καὶ ὅτι ἀρέσει καὶ τοῦ κυρίου Δορζέρ νὰ τὸν κάμῃ συνεταῖρον καὶ γαμβρόν του. Καὶ θὰ ἦνε πολὺ λυπηρὸν συνοικέσιον. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως αὐτοὶ τῶν χρημάτων ἔχουν παρὰ ξεναις ἰδέαις. Προτιμοῦν ἓνα ὑπἄλληλον ἐργατικὸν καὶ φρόνιμον, ἀπὸ ἓνα εὐγενὴ ὑπερήφανον καὶ πτωχόν.

Ποιὸς σὰς τὸ εἶπεν; ἠρώτησεν ὁ Ροβέρτος διὰ φωνῆς πεπνιγμένης.

Ὁ ἴδιος, ὁ κύριος Δορζέρ. Εἶμαι τώρα τῆς ἐμπιστοσύνης του, δὲν ἔχει πλέον μυστικὰ διὰ μέ. Μοῦ διηγήθη ὅλα του τὰ σχέδια, καὶ δὲν μοῦ ἀπέκρυψε τὰς ἀνησυχίας. Πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ δώσῃ τὴν κόρην του εἰς τὸν ταμίαν του καὶ ὀργίσθῃ πολὺ, ὅταν ἤκουσε πῶς σὰς ἡγάπα ἡ δεσποινὶς Ἀλίκη. Μὴ ἐκπλήττεσθε λοιπὸν, ἂν σὰς ἐδιώξεν οὕτως ἀποτόμως.

Δὲν ἐκπλήττομαι δι' αὐτό. Ὁ Ἰούλιος Βινιόρ ὅμως ἦτο φίλος μου, καὶ ἐλπίζω ὅτι εἶνε ἀκόμη. Τοῦ εἶπα δὲ πῶς ἡγάπων τὴν δεσποινίδα Δορζέρ. Ἄν τὴν ἡγάπα καὶ ἐκεῖνος δὲν θὰ μοῦ τὸ ἐκρυπτε. Ἡ φίλις μας ἦτο ἐγκάρδιος καὶ εἰλικρινὴς καὶ δὲν πιστεύω ὅτι μὲ ὑπέβλεπε.

Κύριε, εἶπε μειδιῶν ὁ συνταγματάρχης, ἔχετε τὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν γεννῶνται ὅλα τὰ ὄνειροπολήματα. Ὑπέθεσα ὅμως ὅτι εἴχετε κάποιαν πείραν καὶ ἐγνωρίζετε καλλίτερον τοὺς ἀνθρώπους.

Τί, μήπως ἰσχυρίζεσθε, ὅτι ὁ Βινιόρ μὲ προδίδει;

Ὁχι, βέβαια. Σὰς ὑπερασπίσθη θερμῶς, θερμώτατα, καὶ προσεπάθησε ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν κύριον Δορζέρ, ὅτι δὲν ἔπρεπε καὶ νὰ σὰς ὑποπτεύεται διὰ τὴν κλοπὴν.

— Ἡμῶν βέβαιος.

— Καὶ ἔχει μεγαλειτέραν ἀξίαν ὅτι ἐσυνηγόρησεν ὑπὲρ ὑμῶν, διότι δυνατόν αἱ ὑποψαί νὰ ἐπιπτον ἐπ' αὐτοῦ.

Ἀλλὰ ἐπειδὴ σὰς ὑπερησπίσθη δὲν εἶνε λόγος διὰ νὰ μὴ αἰχμαλωτισθῇ εἰς τὰ θέλητρα τῆς κόρης τοῦ προῖσταμένου του. Ὁ ἥλιος λάμπει δι' ὅλους. Ἡ δεσποινὶς Ἀλίκη εἶνε ὠραιότατη καὶ ὁ νέος αὐτὸς ἔχει ὀφθαλμούς. Τὴν ἀγαπᾷ καὶ πρὸ πολλοῦ μάλιστα. Διατί νὰ σὰς ἐμπιστευθῇ μυστικόν, τὸ ὁποῖον μόλις εἰς ἐαυτὸν ὁμολογεῖ; Ἠγάπα ἄνευ ἐλπίδος; διατί λοιπὸν νὰ ἐκμυστηρευθῇ εἰς σὰς, ὁ ὁποῖος ἡγαπήσθε;

— Καὶ τὰ εἶπεν εἰς σὰς, ἀφοῦ μόλις σὰς γνωρίζει; Ὁχι, ὀχι, εἶνε ἀδύνατον.

Δὲν πρόκειται περὶ ἐμοῦ. Ἰδοὺ τί συνέβη. Ὁ κύριος Βινιόρ εἶνε φύσει δειλὸς καὶ ἐπιφυλακτικὸς. Ὑπέφερεν ἐν σιωπῇ χωρὶς εἰς κανένα νὰ λέγῃ τι. Δὲν ἤξευρεν ὅτι ὁ κύριος Δορζέρ τὸν ἐκαλόβλεπε διὰ γαμβρόν καὶ ἐταράχθη ἅμα σήμερον τὸ πρῶτ' τοῦ τὸ εἶπεν.

— Τί! γνωρίζει...

— Τὰ πάντα. Ὁ κύριος Δορζέρ σπεύδει πάντοτε εἰς τὰς ὑποθέσεις του. Εἶπε λοιπὸν εἰς τὸν ταμίαν του: Μοῦ συμφέρει, θέλεις νὰ νυμφευθῇς τὴν κόρην μου; Αὐτὸς ὁ ἴδιος μοῦ τὰ διηγήθη... σήμερον... πρὸ τινῶν ὥρων.

— Καὶ ὁ Βινιόρ παρεδέχθη;

— Ὁ Βινιόρ ἤρχισε νὰ διαρμαρτύρεται καὶ εἶπεν ὅτι ἴσως ἡ δεσποινὶς Ἀλίκη ἦτο τῆς ἐναντίας γνώμης. Ξεύρετε δὲ τί τοῦ ἀπῆντησεν ὁ κύριος Δορζέρ;

Ἀκριβῶς αὐτά. Γνωρίζω ὅτι ἔχει κλίσιν πρὸς αὐτὸν τὸν δυστυχῆ νέον, τὸν ὁποῖον εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ δεχθῇ, καὶ νομίζω μάλιστα ὅτι τὸν συλλογίζεται ἀκόμα. Ἐφῆρθη ὅμως τοιοῦτοτρόπως, ὥστε θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἰδέαν νὰ τὸν ὑπανδρευθῇ. Ἀπὸ σὰς λοιπὸν ἐξαρτᾶται νὰ γενήτε δεκτὸς παρ' αὐτῆς.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ νεαρὸς ταμίης ἐφάνετο δισταζών, ὁ κύριος Δορζέρ τὸν ἠρώτησεν ἂν εἶχε δώσῃ ἄλλοι τὸν λόγον τοῦ ἢ μήπως ἡ κόρη του δὲν τῷ ἤρεσεν.

Τότε λοιπὸν ἀναγκασθεὶς ὁ Βινιόρ ἐξωμολογήθη ὅτι πρὸ διετίας ἐλάτρευε τὴν δεσποινίδα Ἀλίκην, ἀλλ' ἀπέκρυπτε τὸν ἔρωτά του εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας του, ἐπειδὴ ἐγνώριζεν ὅτι ἡ δεσποινὶς Ἀλίκη σὰς ἡγάπα.

Μετὰ ταῦτα ὁ κύριος Δορζέρ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν κύριον Βινιόρ ὅτι τὸν προσελάμβανεν ὡς συνεταῖρόν του καὶ ὅτι τῷ ἄφηνε πᾶσαν εὐκαιρίαν ἵνα κερδήσῃ τὴν εὐνοίαν τῆς θυγατρὸς του.

— Θὰ σὰς βοηθήσω καὶ γὼ μὲ ὅλην μου τὴν ἐπιρροήν, ἀπεκρίθη, καὶ ἡ Ἀλίκη θὰ ἦνε πολὺ ἀνόητος διὰ νὰ μὴ δεχθῇ. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ πολὺ.

Ἐννοεῖτε βεβαίως ὅτι ὁ Βινιόρ δὲν εἶπεν ὀχι. Ἰδοὺ λοιπὸν, φίλε κύριε, ποῦ εὐρίσκονται τὰ πράγματα. Τί σκέπτεσθε σεῖς περὶ ὅλων αὐτῶν;

Ἐπεται συνέχεια.

Αἰσῶπος